

Herzl Tivadar: A zsidó állam

A fordító előszava

Előszó

Bevezetés

A zsidókérdés

A megoldás eddigi kísérletei

Az antiszemitizmus okai

Az antiszemitizmus hatása

A terv

Palesztina vagy Argentina?

Szükséglet, szerv, forgalom

Alapvonások

Ingatlanüzlet

A földvásárlás

Építkezések

Munkáslakások

A "nem tanult" munkások /Unskilled Labourers/

A hétórás munkanap

A munkasegítség

A piaci forgalom

Lakások egyéb csoportjai

A likvidáció néhány formája

A Company kezességei

Ipari kezdeményezések

Szakmunkások letelepítése

A pénz megszerzése

Helyi csoportok

Az átültetés

A csoportvándorlás
A mi lelkeszeink
A helyi csoportok bizalmi férfiai
Várostervek
A középosztály kivándorlása
A tömeg fenoménja
Emberanyagunk
Kisebb szokások
Negotiórum gestio
A zsidók gestora
A földfoglalás
Alkotmány
Nyelv
Teokrácia
Törvények
A hadsereg
A zászló
Viszonosság és kiadatási szerződések
A zsidóvándorlás előnyei
Zárszó

A fordító előszava

Herzl Tivadar

1896 nyarán egy röpirat "röpült" végig a világ zsidósajtójának a hasábjain, amely rezgésbe hozta a zsidószívek húrjait, a fényes palotáktól kezdve le az utolsó nyomorult viskóig. Herzl Tivadar "Judenstaat"-ja volt ez a röpirat, amely az addig csak teóriákban létező cionista gondolatnak a gyakorlati megvalósítás merész és világgraszoló tervezetével lepte meg a zsidóságot.

A meglepetést főleg az okozta, hogy egy férfiú, mint Herzl Tivadar, akinek nevét a "Neue Freie Presse" tárcarovatából, a Burg színházban előadott darabjairól ismerte az intelligens nagy közönség, aki a párisi irodalmi szalonok dédelgetett favoritja volt, akit tehát az úgynevezett "jobb körök" a zsidóságából teljesen kivetkőzött modern európeérnek ismertek, egyszerre, és hirtelenül a legradikálisabb fajzsidó szerepében lépett fel, és az asszimilálódó, illetve magukat már asszimilálnak tartó zsidóknak nem a legjobban esett éppen Herzl Tivadartól hallani az örök igazságú igéket: "Nép vagyunk, mert külső ellenségeink kovácsoltak bennünket egy összetartozó néppé ... Asszimilálódni nem tudunk és nem fogunk soha, mert a népek ezt lehetetlenné teszik számunkra ... Az antiszemitizmust leküzdeni nem lehet, mert ott, ahol zsidók nagyobb számban élnek, ott az antiszemitizmus okait megszüntetni nem lehet . . . A megoldás csak egy lehet: az önálló zsidó állam!"

Amily lelkesedést és visszhangot váltott ki a röpirat a nagy zsidó néptömegeknél, a nyomorgó és szenvedő zsidóknál, akik messiásként üdvözölték Herzl Tivadart, épp oly elkeseredést és

ellenszenvet váltott ki a gazdag és vezető szerepet játszó zsidóknál, akik a "Judenstaat" megjelenésében a saját nyugalmaik megzavarását és az előttük természetesen nem létező és rájuk nézve kényelmetlen zsidókérdés ok nélküli feszegetését látták. A hivatalos zsidóság kezdetben próbálkozott is vele, hogy "hivatalos" állásfoglalásával Herzl eszméjének terjesztését lehetetlenné tegye.

De az eszme világgá röppent, és meghódította a zsidó tömegek nagy részét. Herzl Tivadar, mint maga írja e röpiratban, feladatát befejezettnek tekintette a röpirat közzétételével. A kivitt és a megvalósítást másokra akarta bízni. Ám a röpirat hatása oly korszakalkotó volt, és a világ minden részéből oly egyhangúan nyilvánult meg a közóhaj, hogy a mozgalom megindítását, terjesztését én vezetését Herzlnek kell kezébe vennie, hogy végre is a nép akarata előtt meghajolni volt kénytelen, és Herzl Tivadar félretéve újságot, színházat, irodalmat, most már kizárólag a "Judenstaat" eszméjének élt.

Megteremtette a Cionista világszervezetet, melynek haláláig elnöke volt. Megteremtette a cionista kongresszusokban a zsidó nép parlamentjét. Megteremtette a Zsidó gyarmatosító bankot, a Zsidó Nemzeti alapot és amit legelső sorban kellett volna említeni, megteremtette a zsidóság részére egy szebb, egy boldogabb jövőnek a hitét és reményét.

Magyar nyelven most jelenik meg először a cionizmus ezen alapvető munkája. Soha alkalmasabb időben nem jelenhetett volna meg, és sohasem lehetett volna aktuálisabb, mint sajnos napjainkban. Próféták magasságába emelkedik előttünk Herzl megdicsőült alakja, ha örökigazságú megállapításait olvassuk. Pörölycsapásként hatnak azok az elvi megállapítások, melyeket az antiszemitizmus okairól, az antiszemitizmus különféle megnyilvánulási módjairól, és különösen a zsidóság egészségtelen elhelyezkedésének a következményeiről, és általában a zsidókérdés megoldásának módozatairól elénk tár. A pillanatnyilag magukat jól érző zsidóknak egy Jeremiás elkeseredésével dörgi füleibe, hogy az "antiszemitizmus nem szűnt meg, csak lappang. És minél tovább várat magára, annál dühösebben kell kitörnie,"

Beteljesedett ama másik jóslása is, melyben azt mondja, hogy "a ma még biztonságban élő zsidók csak akkor fognak majd nekem hinni, ha újból részük lesz zsidóüldözésekben." . . ,

De megjósolta Herzl a zsidóságnak tragikus helyzetét a bolsevizmussal kapcsolatban is. Mikor azt fejtegeti, hogy a túl nagy mértékben produkált intellektuelltársaink nem tudnak elhelyezkedni, mert lassankint minden utat elzárnak előttük, kétségbeesve mutat rá arra, hogy ezek mind a felforgató és forradalmi pártok ölébe fogják magukat vetni. Viszont a zsidótörke egészségtelen növekedése a zsidóság egy részét a kapitalizmus szolgálatába állítja. "Ennek következménye-mondja Herzl- az lesz, hogy a szociális háborút a mi hátunkon fogják megvívni, mert mi úgy a szocialista, mint a kapitalista táborban a legexponáltabb pontokon állunk." . . .

Megdöbbenő pontossággal így történt.

De Herzl Tivadarnak egy vigasztaló jóslata is beteljesedett "A zsidókérdést világkérdéssé kell megtennünk, mely a kultúrnépek tanácsában lesz szabályozandó." Hála a cionista propagandának, valóban sikerült a zsidókérdésből világkérdést csinálnunk, és ma valóban ott tartunk, hogy a kultúrnépek tanácsa foglalkozik annak Herzl szellemében való megoldásával és

hála az angol kormány nagylelkűségének, Herzl Tivadar eszméjét ma, a "Judenstaat" megjelenése utáni 24-ik évben megvalósultnak tekinthetjük.

A magyar zsidóság pedig annál nagyobb lelkesedéssel és szeretettel foglalkozzék Herzl eszméjével, mert magyar zsidó volt ő is és mert igaz megállapításait a mi viszonyaink igazolják legfényesebben.

De Herzl Tivadar röpiratát minden nem zsidónak is el kell olvasnia, mert ebből ismerheti meg, hogy miképp vélekedik egy gerinces, öntudatos zsidó a zsidókérdésről, amelynek létezését nem akarja eltitkolni, és amelynek megoldását úgy kívánja, hogy az nemcsak a zsidóság, de az egész világ érdekét is szolgálja.

Hassa át a nagy megpróbáltatásoknak kitett zsidóságot Herzl nagy szelleme, és dolgozzunk az ő útmutatása szerint.

Budapest, 1919. november havában.

Dr. SCHÖNFELD JÓZSEF

<http://www.angelfire.com/zine2/judeolog/shahak/zsidall.htm>

